

338

PISMO OKÓLNE Nr 207 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 października 1961 r.

w sprawie branżowych warunków dostaw.

Zgodnie z § 32 uchwały nr 314 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1961 r. w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej (Monitor Polski Nr 69, poz. 296) przepisy branżowych warunków dostaw sprzeczne z zasadami zawartymi w § 7 ust. 3 uchwały tracą moc z dniem 1 stycznia 1962 r.

§ 7 ust. 3 pkt 9 uchwały ustala, że „w branżowych warunkach dostaw nie można ograniczać odpowiedzialności dostawców za szkody wyrządzone niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem dostaw w stosunku do zasad przyjętych w kodeksie zobowiązań lub w ogólnych warunkach dostaw”.

W związku z wątpliwościami, które ujawniły się przy interpretacji powyższych przepisów uchwały, wyjaśnia się, co następuje:

- 1) zakaz zamieszczania w branżowych warunkach dostaw przepisów ograniczających odpowiedzialność dostawców dotyczy wszystkich dostaw, a nie tylko dostaw w ramach kooperacji przemysłowej;
- 2) branżowe warunki dostaw nie mogą zawierać przepisów upoważniających strony do zamieszczenia w umowach postanowień ograniczających odpowiedzialność dostawców w stosunku do zasad przyjętych w ogólnych warunkach dostaw, a w szczególności ograniczających lub wyłączających odpowiedzialność dostawcy w razie niewykonania zobowiązań przez osoby trzecie (§ 86 ogólnych warunków dostaw).

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

339

PISMO OKÓLNE Nr 208 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 października 1961 r.

w sprawie ścisłego przestrzegania przepisów uchwały nr 446 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie zwolnień od pracy zawodowej pracowników urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych powołanych do pełnienia niektórych funkcji i na szkolenie.

Przeprowadzone kontrole w zakładach pracy wykazały, że zakłady pracy nie przestrzegają obowiązujących przepisów w zakresie zwalniania pracowników od pracy zawodowej do pełnienia funkcji społecznych poza zakładem pracy bądź na jego terenie.

Przejawia się to między innymi w:

- delegowaniu do prac społecznych nadmiernej w stosunku do faktycznych potrzeb liczby pracowników,
- znacznym przekraczaniu określonych uchwałą norm i wskaźników dopuszczalnych zwolnień od pracy,
- nieprzestrzeganiu obowiązującego trybu zwalniania od pracy zawodowej,
- tolerowaniu samowolnego przedłużania przez pracowników okresu zwolnienia od pracy zawodowej,
- braku współdziałania dyrektorów (kierowników) zakładów pracy z organizacjami, w których pracownik pełni funkcje społeczne.

Brak nadzoru i nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów przez zakłady pracy, jak i przez zwalnianych od pracy zawodowej pracowników powodują osłabienie dyscypliny, odpowiedzialności za wykonanie zadań zawodowych ciężkich na pracownikach oraz narażają zakłady pracy na nieuzasadnione straty.

W związku z powyższym zobowiązuje się:

1) dyrektorów (kierowników) zakładów pracy do:

- czuwania nad ścisłym przestrzeganiem przepisów uchwały nr 446 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie zwolnień od pracy zawodowej pracowni-

ków urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych powołanych do pełnienia niektórych funkcji i na szkolenie (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-73, poz. 892 i z 1955 r. Nr 3, poz. 38), a w szczególności nad przestrzeganiem limitów dopuszczalnych zwolnień,

- szczegółowego analizowania przed podjęciem decyzji o zwolnieniu pracowników do prac społecznych skutków zwolnień, zwłaszcza w przypadkach szerszego zasięgu tych zwolnień, oraz do konsultacji z organizacją, w której pracownik ma pełnić funkcje, w celu ustalenia niezbędnej liczby pracowników, którzy mogą być zwolnieni od pracy zawodowej, oraz okresu ich zwolnienia,
- zaprowadzenia ścisłej ewidencji zwolnionych pracowników oraz czasu pracy przeznaczonego na wykonywanie prac społecznych,
- ograniczenia w zakładach pracy do niezbędnych rozmiarów liczby, składu osobowego i czasu trwania odpraw i narad;

2) ministrów i dyrektorów zjednoczeń (równorzędnych) do roztoczenia nadzoru nad wykonywaniem przez podległe jednostki przepisów niniejszego pisma i wyciągania konsekwencji służbowych w stosunku do winnych nieprzestrzegania obowiązujących przepisów, z tym że przekroczenia limitów dopuszczalnych zwolnień do prac społecznych należy traktować jako naruszenie dyscypliny finansowej.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz